

שר העבודה דו

אדם בשם דו מסצ'ואן, בוגר הבחינות הקיסריות של 1737³³, היה אחראי על משרד העבודה. לאחר שעבר את גיל חמישים נישא שנית לאישה מְיֵאֲנְיָאֲנְג. בערב הכלולות התאספו כל בני מחזורו. שר העבודה החווה לעברם בתנועה טקסית, והתכוון להכנס לחדר. ואז הבחין שצמוד לנר יש ילד, גבהו שלוש-ארבע זרתות, והוא עומד על הפמוט ונושף בפיו על מנת לכבות את הלהבה. שר העבודה הרים עליו קול זעקה, וזה בתגובה ברח, כששני נרות נכבים עם מנוסתו. האורחים נתקפו בהלה, ופניו של שר העבודה, שכולו נטף זיעה, שינו צבעם. בסיוע משרתת שתמכה בזרועו התיישב על ספה, החווה בידו לכל עבר ואמר "יש פרצופים בכל מקום". ומשגברה ההזעה, פיו כבר לא יכל עוד להוציא מלים, ובאותו הלילה נפטר. כשיצאה הכלה מְיֵאֲנְיָאֲנְג מכס האפיריון, ראתה אישה פרועת שיער שבירכה אותה לשלום ושאלה: "תרצי לחקוק חותם?" האישה חיקתה אותה בלעג, ולא טרחה להשיב. משמת ששר העבודה, ידעה האישה שהאסון בא משום שלעגה לאותה גברת.

לאחר שמת שר העבודה, אחזה רוחו בגופה של האישה, ובכל פעם שאכלה, גרמה לה לתפוס בגרונה, וזו היתה מתייפחת "למה זה מגיע". בן מחזורו ג'ואו הָאֲנְלִין הטיח בו בחומרה מזהירה "כמה זעם יש בך! מה בין מותך לבין האישה הזו? ותחת מה תדרוש את חייה?" הרוח השמיעה קול יללה, והאישה הבריאה ממחלתה.